

Október elseje: a zene világnapja a Kolozsvár Utcai Általános Iskolában

„A zene az életnek olyan szükséglete, mint a levegő. Sokan csak akkor veszik észre, ha már nagyon hiányzik.” – Kodály Zoltán

Október elsején, pénteken, a zene világnapjának alkalmából 4. osztályos diákjaink különleges koncertélményen vehettek részt. E jeles napon a zenét a Hubay Jenő Zeneiskola és Alapfokú Művészeti Iskola fúvós zenekara szolgáltatta.

A világnap ünneplése nem újkeletű, idén 72. alkalommal emlékezhetünk meg a zene fontosságáról. Miután Zsuzsa néni röviden elmesélte a gyermekeknek, hogy miért is gyűltünk össze, az előadók dióhéjban ismertették a világnappal kapcsolatosan Yehudi Menuhin szerepét, és beszéltek a zene történetének fontosabb állomásairól. A hangszerekről játékos kérdezz-felelek formában adtak számot, a kérdésekre diákjaink ügyesen feleltek.

A koncertet a negyedikesek padokon ülve hallgathatták végig, élvezve a zenét, elmerülten, csendben. A zenét Dudinszky Zoltán klarinét- és szaxofonzenekara játszotta, melyben 3-3 klarinétot és szaxofont egészített ki, két további különleges hangszer, egy basszus klarinét és egy tenor szaxofon. A zenei kínálat a jazzt és a bluest helyezte előtérbe, de játszottak tangót, keringőt és egyéb műfajokat is. Az előadók, noha az ünnep nemzetközi, kiemelt figyelmet szerettek volna szentelni a magyar kortárs zeneszerzőknek: köztük kiemelt szerepet foglalt el Seiber Mátyás, akinek több művét is eljátszották. A zenélés interaktív formában zajlott, az „*Ismeretlen jazz-kánon*” című zeneszám alatt a zenészek a közönséggel közösen csettintgettek, vagy egy másik zenénél, például a szólamokat külön is bemutatták a gyermekeknek, rávezetve őket, hogy az összhang hogyan is épül fel. A koncert végig felhőtlen hangulatban zajlott, egy vidám, lazító jazzel nyitották, és egy hasonlóan aranyos, melodikus blues-számmal zárták.

A koncert végén az együttes köszönetet mondott a hallgatóságnak, hogy ilyen ügyes közönségük már rég volt, köszönik, a megtisztelő figyelmüket, és kellemes hétvégét kívántak, miután igyekeztek a gyerkőcök közül minél többeket a zenélésre buzdítani, s meghívták őket a zeneiskolájukba. A kellemes dallamokat hallgatva mindenki ki tudott szakadni egy kicsit a fásult mindennapokból, és felszabadultan indulhattunk a szép napos hétvégébe. Hadd köszönjem meg itt, most mindannyiunk nevében az együttesnek, hogy itt voltak közöttünk!